DERDE JAARGANG 7 JULI 1916 No. 6

Het Padvindersblad

Weekblad voor de Padvindersbeweging in Nederland

REDACTIE: Dr. J. W. BOISSEVAIN, Hoofdredacteur, Zijlstraat 59, Haarlem, aan wien alle kopij in te zenden is; Mr. J. EVERTS, Dr. W. J. H. LEURING, H. MENALDA VAN SCHOUWENBURG en Kapitein C. D. VIEHOFF

J. W. BOISSEVAIN & Co.
UITGEVERS, HAARLEM

ABONNEMENT:
Per half jaar, franco per post . / 1.10
Buitenland . . . . . „ 1.60
bij vooruitbetaling

ADVERTENTIEN:
Van 1—5 regels . . . . . / 0.85
Elke regel meer (gewone letter) . „ 0.15
Bij abonnement korting

INHOUD: Onderricht en Uitvoering: *Werk voor Padvinders — Een heliograaf te maken* — Verhalen: *Hoe Bram padvinder werd — Koppie-Krauw vertelt een geschiedenis die waar gebeurd is (XII)* — Vereenigingsleven: *Vogels van diverse pluimage van het kamp te Vught — Aardigheden — De tweede Patr. vijfde troep op stap (II) — Kleeding-Comm. N.P.V. — Vereenigingsberichten N.P.V. — Lijst van Oefeningen N.P.V.*

Onderricht en Uitvoering

Werk voor Padvinders

Terecht voldoen de afdeelingsbesturen niet aan elke aanvraag, waar padvinders voor kosteloozen politiedienst of straatverkoop gevraagd worden. Zelfs neemt het aantal openbare diensten, door padvinders te bewijzen, steeds af. Toch moet men niet vergeten, dat juist de hulp, betoond aan de gemobiliseerden en aan de Belgische vluchtelingen, aan veel buitenstaanders voor het eerst sympathie voor onze beweging gegeven hebben.

Hier wil ik iets anders opnoemen, dat èn goed padvinderswerk is èn sympathie kan wekken bij het groote publiek. Ik denk aan vergravingen, ophoogingen, verhakkingen en dergelijke, welke op openbaar terrein of particuliere buitens uit te voeren zouden zijn en welke zoowel goed zijn door het werk op zichzelf dat de jongens erbij verrichten en tevens nuttig voor de streek waar het volbracht wordt.

Voorop staat natuurlijk dat dergelijke onbezoldigde arbeid niet het brood uit den mond moet nemen aan degenen, die er een bestaan in zouden kunnen vinden; doch het moet uitsluitend iets zijn, dat anders niet zou gebeuren.

Ik wil hier de aandacht van het Hoofdbestuur en van de plaatselijke afdeelingsbesturen eens op vestigen, wellicht kan ieder in zijn eigen streek iets bedenken, dat van den zomer door een troep verricht zou kunnen worden. Het werk moet niet te groot en te langdurig zijn, het moet binnen het bereik van ongeoefende krachten liggen. Zoo vervalt de aanleg van een weg (wat wel eens genoemd is), maar de verbreeding van een niet te lang voetpad door de hei, het slaan van polsbruggen of andere bruggen over een beek (bijv. die bij Wolfhezen) zijn dingen, die de naastbijwonende troepen best zouden kunnen doen.

Zelf heb ik een poging gedaan, dat de Kennemers den Blinkerd zouden mogen ophoogen, een nationaal werk: onzen hoogsten duintop, die door het beklimmen afgesleten en afgeloopen is, weer „echt hoog" te maken — tot nog toe zonder goeden uitslag evenwel.

Naarmate onze beweging zich meer uitbreidt, komt zij door hare bestuursleden, leiders en ouders van de jongens meer in aanraking met invloedrijke lieden in den lande en zoo wordt wat ons onderwerp betreft de gelegenheid steeds grooter, dat wij door invloed van gemeenteraadsleden, landeigenaren, besturen van andere lichamen enz. onze diensten verleenen kunnen tot verfraaiing of toegankelijk maken der natuur.

En zouden jelui het niet aardig vinden, jongens, indien je kon meewerken, om bijvoorbeeld voor den A.N.W.B., die zooveel voor het wielrijden, toerisme en wandelsport gedaan heeft, de nieuwe groote wandelwegen, die hij tot stand gebracht heeft, nog aantrekkelijker te doen zijn, door op sommige punten mooie uitzichtpunten te maken, door enkele boomen, kreupelbosch of takken weg te nemen, door een duin of heuveltje te verhoogen, misschien een grot te maken of een onderaardsche gang, een vijver uit te diepen, zoodat hij geschikt wordt om er in te zwemmen en te roeien.

Het is te hopen, dat mijn voorstel practisch toegepast kan worden, misschien kan ons Hoofdbestuur, als het de zaak gewichtig genoeg vindt, er betrekkingen voor aanknoopen met het bestuur van den A.N.W.B., met ingenieurs en opzichters van wegen, met grondbezitters enz., om voor hen door de padvinders dingen te laten uitvoeren als bovengenoemd

zijn. Zooals spreekt, is hier nog veel bij te bedenken en ieder die dit leest zal er wat bij kunnen voegen. Nog een enkel ding: hoe dikwijls treft men niet wegen aan, die veel te smal zijn; wat een goed werk, indien door het afsteken van bermen of op andere wijzen een verbreeding aan te brengen was, welke aan verkeer en veiligheid ten goede zou komen.

Behalve dat padvinders nimmer concurrentie aan betaalden arbeid mogen doen, moeten zij ook niet onoordeelkundig te werk gaan en het is duidelijk dat alle bedoelde werken gedaan moeten worden onder opzicht van en naar voorschrift van rentmeesters, opzichters, boschbazen enz., tenzij de troepleider een deskundige is.

Eigenlijk tot mijn spijt heb ik omkappen van boomen er bij moeten noemen, want veel wenschelijker arbeid is toch altijd aanplanten van nieuwe. En dit zou ook een aantrekkelijk werk zijn, en hoe aardig zou het niet zijn, als bekend werd: de boomen langs dezen weg, dat boschje op die plaats die vroeger een kale grond was, zijn door padvinders geplant.

J. W. B.

Een Heliograaf te maken

Vroeger heeft in dit blad een beschrijving gestaan van de heliograaf en het gebruik daarvan. Toevallig vernam ik dat twee padvinders, die volgens deze aanwijziging zelf een heliograaf gemaakt hadden, daarmee zeer goede resultaten bereikt hebben. Op een afstand van anderhalven kilometer was echter de spiegeling nog zoo sterk, dat het onderscheiden van strepen en punten daardoor bemoelijkt werd. Ik vermoed dat hierin verbetering te brengen is, wanneer men bij het opnemen van de seinen een stukje gekleurd glas of een oud fotografisch negatief voor het oog houdt, zooals men ook doet bij het kijken naar een zonsverduistering.

Toevallig geeft het Maart-nummer van het Amerikaansche P.V.-blad *Boy's Life* ook een beschrijving van een zeer eenvoudige heliograaf met een afbeelding erbij. Het beginsel komt natuurlijk neer op hetzelfde wat L. v. d. K. reeds heeft beschreven, maar het Amerikaansche toestel is wat kleiner en minder primitief.

Neem een stuk spiegelglas van ongeveer 10 cM. in het vierkant, liefst van goede kwaliteit; hoe vlakker hoe beter. Maak in het midden een kijkgaatje door de foelie weg te krabben, of, wat zuiverder is, door er bij een brillenslijper een gaatje van 1½ millimeter in te laten boren. Bevestig den spiegel door een lijstje er omheen te maken aan een stokje van 10 cM. lang en 2×2 cM. dik; het wordt dan dus zoowat een handspiegel met vierkant handvat.

Als onderstel van het toestel dient een plankje 30 cM. lang, 10 cM. breed en ongeveer 2 cM. dik. Aan het eene einde van dit plankje zaag je een inkeeping van 10 cM. lang en 2 cM. breed. Leg de plank op tafel, plaats het handvat van de spiegel in de inkeping, boor een horizontaal gat door de plank en het handvat heen, en steek een boutje met moer (liefst vleugelmoer) door dit gat. Je kunt den spiegel dus nu op en neer laten zwaaien en als hij in den juisten stand staat met de moer vastzetten. Aan het andere einde van de plank boor je een vertikaal gat en plaats daarin een stokje of dik ijzerdraad, dat als richtstok dient.

Daarmee is het toestel gereed; alleen moet het nog voorzien worden van een poot. Een driepoot van een fotografietoestel is daarvoor het beste, maar je kunt je ook wel met een stok behelpen, wanneer je daaraan een inrichting maakt (b.v. een bus met platte plaat er boven op, of een klem er op zij aan), om het plankje er stevig aan te bevestigen. Inplaats van op een poot, kun je de heliograaf natuurlijk ook op een tafel plaatsen, en hij staat dan ook vaster.

Richt den spiegel zoo, dat de teruggekaatste straal precies den opnemer treft, en geef seinen door een stuk bordpapier voor den spiegel korter of langer weg te nemen, wat een streep of punt van het Morse-alphabet voorstelt.

Wie lust mocht gevoelen een heliograaf te maken en uit bovenstaande beschrijving niet voldoende wijs kan worden, wil ik ook met genoegen de afbeelding uit het Amerikaansche blad ter inzage zenden.

H. M. VAN SCHOUWENBURG

Verhalen

Hoe Bram padvinder werd

Tooneelstuk in vier bedrijven

door ANTH. C. KRAAK

DERDE BEDRIJF

(Tooneel: een gedeeltelijk opgeruimde avondtafel, welke Mietje verder opruimt, waarna zij de thee gereedmaakt. Bram komt binnen, gooit z'n boekentasch neer, loopt heen en weer en gaat plots voor Mietje staan, terwijl die uit een flesch melk wil schenken in een melkkannetje).

Bram. (Tracht zooveel mogelijk aandacht te spannen). Mietje, wil ik je eens wat vertellen. (Mietje houdt op met schenken om Bram aan te hooren). 't Is verschrikkelijk. Je kent Bob toch immers wel, die lange, magere jongen, met vreeselijk korte broek, dat melkboerenhondenhaar en die blauwe oogen. Bob, je weet wel, waar de moeder van je achternicht toch immers uit werken gaat?

Mietje. Jawel, jongeheer, uwées bedoelt die aardige, goeie jongen. Jawel. Maar wat is er dan voor verschrikkelijks?

Bram. Ja Mietje, als je het weet dan krijg je beslist een nachtmerrie, zoo ijselijk is het.

Mietje (wordt bleek). Maar jonge-

heer, wat is het dan. Uwées maakt me bang.

Bram. Nou, houd je gemak maar. 'k Zal het je zeggen. Hij heeft zich opgehangen (beweging makend om den hals en omhoog wijzend). (Mietje doet een stap achteruit en valt haast), omdat hij geen padvinder worden mocht. Toe mensch, doe niet zoo raar, pas op, je morst melk. Ja, wat ik je zeg, hij heeft zich opgehangen (weer dezelfde beweging makend).

Mietje. Opgehangen!! Goeie grutte, ach, opgehangen! Onnoozel bloed. Z'n leven te kort gedaan! Och, och, arme mefrouw. 't Is ongeloofelijk.

(Bram gaat onderdehand weg. Mietje doet verstrooid en begint haar zakdoek te voorschijn te halen. Mevrouw Jurriaan komt binnen).

Mevrouw. Mietje! Mietje! Gunst, pas toch op, m'n mooie kleed! 't Worden allemaal vlekken. Huilen, jawel huilen maar. Zeker om 't gemors. Leer dan ook eens oppassen.

Mietje. Och neen, mefrouw. 't Kwam doordat Bram zulke ijselijke dingen vertelde. Nou moet uwées weten, de moeder van m'n achternicht is werkster bij die menschen hier een paar straten vandaan. Daar is ze elken Vrijdag. Beste menschen zijn het, en goed voor de booien!!

Mevrouw. Nou, is die ziek geworden, of wat is er voor akeligs.

Mietje. Nee mefrouw, gelukkig niet. Nee, ze is nog zoo gezond als een fisch, maar ik wou zeggen, uwées weet wel, ze hebben een jongen, een aardige jongen, nou, 'k heb nooit zoo'n goeie jongen gezien. En nou komt jongeheer Bram vertellen dat hij zich opgehangen heeft, die jongen namelijk. Brrr, 'k ril als ik er aan denk. En nou moet uwées weten, alleenig omdat hij geen padvinder worden mocht. Brrr.

Mevrouw. Maar Mietje, wat verschrikkelijk. Arme menschen. Die padvinderij, die padvinderij! Waarom dan ook niet toegegeven, (zich tot Mietje wendende) zeg Mietje, beloof me één ding, dat je het niet aan meneer vertellen zult. Hij is toch al boos genoeg op de padvinderij en hij zal denken dat het een grap is.

Mietje. (Mevrouw op den arm kloppend). Nee mefrouw, daar kunt u van op aan hoor, zoowaar als ik Mietje Brabbel heet. Zwijgen kan ik als een open graf. M'n moeder...

Mevrouw. (In de rede vallend). Ja, ja Mietje, dat weet ik wel. 'k Vertrouw ook wel dat je zwijgen zult.

(Mijnheer Jurriaan komt binnen met betrokken gelaat, gaat zitten, neemt de krant op, werpt haar weer neer. Bram en Piet maken huiswerk. Mevrouw begint een handwerkje).

Mevrouw. Man, scheelt er wat aan? Je bent den geheelen dag al zoo somber en afgetrokken. Is er wat op kantoor gebeurd? Heb je niet lekker geslapen?

Jurriaan. Och, niks, alleen maar een akelige droom. 't Is vervelend.

Mevrouw. Een droom? Manlief, wat heb je dan gedroormd? Vertel eens op. 'k Moet toch eens weten wat voor droom iemand uit z'n humeur kan maken.

Jurriaan. Nou, goed. Je weet ons plannetje met de kinderen hè? Er gebeurt nou toch niks van en dus zal ik het maar vertellen. 'k Zou immers een dag vrij vragen, om met z'n allen eens een pic-nic te houden. 'k Had er gister weer over gedacht. En warempel, vannacht droom 'k er van. We waren op een boot gegaan waaraan een roeiboot bevestigd was. (Begint in vervoering te komen) Bram komt op het ideé in dat bootje te gaan zitten. Hij laat zich langs het touw naar beneden glijden en komt....niet in maar juist vóór het bootje in 't water terecht. Lieve menschen, een geschreeuw van wathebikjoudaar. Alles stormt naar het achterdek, waar Bram juist met een vaarboom opgepikt wordt. Daar begon de ellende mee. Hij was druipnat en haast verdronken. Gelukkig scheen de zon.

Toen we aan wal gegaan waren, zouden we een vuur maken om te koken en tevens Bram's kleeren beter te doen drogen. We zochten hout bij elkaar, echt leuk, pic-nicachtig en ik probeerde het aan te steken. Jawel, eerst een massa lucifers voor niks. 'k Werd ongeduldig, nam een stuk papier, stopte het er onder en stak het aan. Toen ging het goed. Branden, brånden! dat het lust was. De damp sloeg van Bram's kleeren. (Een tusschenpoos). Doch ik raak zoo even in den dommel... maar word wakker doordat ze me prikken. Au! roep ik. Plots wordt ik hierdoor uit m'n dutje wakker, natuurlijk in m'n droom, en... lieve mensch wat een verschrikkelijk schouwspel. Alles stond in lichtelaaie vlam, de hei, de heesters, onze mandjes met lekkers, alles één knetterende vuurzee. En in m'n verbouwereerdheid gooi ik er Bram's kleeren (Bram proest van 't lachen) er middenin. Neen maar, 't koude zweet liep me langs m'n gelaat. 'k Was drijfnat. Plots, met een hevigen schok, was ik klaar wakker... en bemerkte, dat het gelukkig maar een droom was. Maar ik heb niet meer geslapen. Telkens dacht ik dat ons huis in brand stond. En nog wil het maar niet vån me. 'k Heb de schrik te pakken hoor! 'k Durf heusch niet gaan pic-nicken. Stel je voor, dat we het heele bosch in brand steken! En dan Bram moeten achterlaten, omdat z'n kleeren verbrand zijn!

Bram. U had uw vuurtje niet goed gestookt.

Jurriaan (snibbig). Weet jij dan soms hoe ik het gedaan heb? Kan je dat soms ook al leeren op de H.B.S?

Bram. Neeee, dáár niet, maar wel bijeeee, bijeeee.. de padvinders.

(Mevrouw kijkt naar mijnheer, om de uitwerking van dit gezegde te zien. Bram kijkt brutaal op. Diep zwijgen. Mijnheer neemt weer de krant en stopt een pijp. Bram werkt door. Er wordt gebeld. Mietje komt binnen).

Mietje. Daar is iemand, eeneee, eeneee, jongeheer, voor Bram.

Bram. Wie is het? (Meneer kijkt ook op).

Mietje. 'k Weet het niet (rondkijkend, niet op 'r gemak, mevrouw vragend aanziende) maar 't is eeneee, eeneee, padvinder.

(Als door een electrischen schok getroffen gaat mevrouw rechtop zitten en kijkt met spanning naar mijnheer).

Bram. O, dat is Klaas. 'k Zal wel even naar hem toe gaan.

Jurriaan. Laat Klaas maar even binnen komen. 'k Moet toch eens zien, hoe hij er uitziet in dat pak.

(Klaas komt binnen, maakt saluut en zegt allen goeden dag).

Bram. Wat had je, Klaas? Kom je over les vragen?

Klaas. Ja en neen, allebei, 'k Heb een strop gehaald. Je weet wel, 'k had vanmiddag groote oefening. Nu, door m'n haast heb ik m'n boekentasch op school laten liggen en nu kan ik geen werk maken. Als jij je werk af hebt, wil je me dan je boeken leenen? Anders ben ik zuur.

Bram. Jo, 'k moet zelf nog beginnen! Maar 'k zal hard doorwerken, hoor, dan kan je ze daarna wel krijgen.

Jurriaan (zich er in mengend):

Zeg, Klaas, vertel me eens, je zegt daar „groote" oefening; er is dan nog verschil in oefeningen? Wat doen jullie dan alzoo op een groote en wat op eene kleine oefening?

Klaas. Ja meneer, kleine oefeningen kennen we niet, maar wel oefeningen en groote oefeningen. Op een gewone oefening leeren we allerlei wat we bij groote oefeningen in toepassing kunnen brengen, zooals: oriënteeren, seinen, verbinden, enz., zwemmen, springen, touwknoopen en honderd andere dingen meer. Maar op een groote oefening, ja dat is heel wat anders. Dat is niet zoo maar even te zeggen. Vanmiddag bijv. was afgesproken te gaan kampeeren. Het regende helaas wel, maar we hebben ons plan toch doorgezet en de tenten maar meegenomen. Ieder moest wat dragen van tent- en kookgereedschap. Op de afgesproken plaats in het bosch hebben we allereerst de tenten opgezet, zoodat we droog zitten konden. Maar daarvoor waren we niet gekomen. We moesten eten koken ook. Dat was een heele toer. We moesten lang zoeken voor we genoeg droog hout bij elkaar hadden. Enkele jongens hadden onderdehand vóór de tent de grond schoon gemaakt en een geul gegraven. (Mijnheer Jurriaan zit vol spanning te luisteren en laat z'n krant vallen, zijn pijp uitgaan, maar bemerkt het niet). Het aansteken lukte nog al gauw. Trouwens, een padvinder mag ook nooit meer dan twee lucifers gebruiken.

Bram. M'n vader gebruikt wel een heele doos en dan brandt het nog niet.

(*Wordt voortgezet*)

Koppie-Krauw vertelt een geschiedenis die waar gebeurd is

XII

5e dag

We hadden Meppel dus niet gehaald en daardoor werd onze tocht gewijzigd. Inplaats van Friesland zouden we over Urk naar Noord-Holland gaan.

Om zeven uur werden we door Kin-Chao gewekt. Deze was al kant en klaar, maar voelde geen lust om nog eens in de „barg" te komen. Wat was het geval geweest. Even voor zessen was hij wakker geworden en bemerkte dat hij vol kleine witte beesjes zat, die een vreeselijke jeuk veroorzaakten. Verder was zijn lip opgezwollen door een muggenbeet, linkerooglid idem, op de wang een bult idem enz. Vlug was hij naar beneden geklommen en was toen in een „buitenmodel beek" gaan „baaien" en had schoon goed aangetrokken. Toen hij ons gewekt had raadde hij ons hetzelfde aan en niet ten onrechte. Alles werd afgelaten en uitgeklopt. Daarna gingen wij ook baaien in die buitenmodelbeek. Weldra waren we zoo frisch als hoentjes. We gingen onze fietsen pakken en Kin Chao ging met de boerenvrouw een praatje maken. Koppie-Krauw ging eerst z'n dagboek bijwerken (korte aanteekeningen, die men hier uitgewerkt terugvindt). Kin kwam ons met de mededeeling verrassen, dat de boerenvrouw bezig was, spekpannekoeken voor ons te bakken. We gingen, gewapend met onze borden, messen en vorken, aan tafel zitten in de „huiskamer" van de boerderij. Zoo nu en dan keken we met een gezicht van „wat-duurt-dat-lang" in de richting van de vrouw des huizes, die gehurkt voor de ouderwetsche schouw handig de pannekoeken omwipte. Iets verder was de dochter bezig met karnen. Een echt type van een boerendochter met bloote armen en blozend gelaat. Ben Waffa en Koppie Krauw maakten elk een schetsje van dit tooneel, die gansch niet onverdienstelijk waren, vooral die van Ben Waffa.

Intusschen was de vrouw nog steeds aan 't bakken. Het was voor ons een ware Tantaluskwelling en was het dan nog maar zoo, appelen en water kun je *wel* missen, als het noodig is, maar echte boerenspekpannekoeken *niet*, vooral niet als je honger heb. Enfin, eindelijk was het beslag op en kregen we acht dikke rookende pannekoeken voor ons. Kin Chao bediende ons, met ongelooflijke ijver strooiden we er suiker op en begonnen hem toen op te rollen, De Kilometervreter had daar echter geen tijd voor. Een stuk er af te snijden en dat achter zijn kiezen te steken was een seconde werk. Maar zoo'n gloeiend stuk pannekoek, zonder een spier van je gezicht te vertrekken (je moet natuurlijk je figuur bewaren) weer weg te werken, kostte hem meer moeite dan hem lief was, dat was hem aan te zien. Toch gingen ze er gladder in dan men kon verwachten. Zware dingen, die vette pannekoeken! Toch vroegen we om nummero twee. Maar toen die half op was,.... jongen, dat lag zwaar op de maag, en een beetje erg ook.

Kin-Chao en Koppie-Krauw waren de gelukkigen, wien het lukte door te eten, maar Ben Waffa staakte en de Kilometervreter at met lange tanden. Enfin de twee anderen ontfermden zich over die halve pannekoeken. Intusschen was de boerenfamilie ook aan 't ontbijten en zagen we onzen gids van den vorigen avond weer terug. Ze kregen ieder een bord pap en twee sneden roggebrood met ook zoo'n pannekoek.

Na afscheid genomen te hebben en de boerenvrouw voor het onthaal betaald te hebben, dat moest wel, want we hadden immers ontbijt uitgespaard, stegen we op. We reden een landpad af en kwamen bij een brug, die precies op de grens van Gelderland en Overijsel ligt, zooals de boer ons vertelde. Daarna ging het „volle kracht" naar Kampen, waar we ± 10 uur aankwamen. Onze eerste gang was naar het klabakkarium om adressen te vragen van P.V.ers en leiders. Tot onze verbazing was echter de heele boel gaan kampeeren in de beroemde wereldstad Wezep. Enfin, de inspecteurs waren allerbeste menschen; we dronken bij hen koffie en we kregen broodjes met kaas, allerfijnst, en toen gingen we op zoek naar een scheepsgelegenheid om ons naar Enkhuizen te brengen. Alles moest zoo goedkoop mogelijk gebeuren, want onze geldbuidel was erg aan 't dunnen.

We zochten Urker botters en die wilden ons wel meenemen, maar tegen een vrachtprijs van ƒ 10.—, een andere voor een riks de persoon en de fietsen voor ƒ 1.—. De boot kostte n.B. maar ƒ 1.— per persoon en een kwartje de fiets, maar de boot was 's morgens om halfzes al vertrokken en voor den volgenden morgen halfzes was er geen verbinding met het wereldbekende Urk. Langs de IJselkade lag een groot jacht. Wij klaagden onzen nood. De eigenaar had ons graag meegenomen, maar hij ging naar de Lemmer en naar Enkhuizen was tegen den wind op. Enfin, het kon niet anders, we moesten dien dag in Kampen blijven. Maar waar moesten we slapen? De cellen op het „bero" waren muf en smerig, een contrast met Nijmegen waar we de eerste bezoekers waren. Toen werd ons door een inspecteur, de heer Metelerkamp, een neef van de oud-secretaris der N. P. O., aangewezen of liever gerecommandeerd een comitélid (natuurlijk weer geen steuncomité), de heer kapitein Bruyn. Nu, daar zouden we dan maar eens heen gaan. We gingen er ook heen.

De IJselbrug over dan links af en we waren er. Het was een villa midden in een tuin, die deels voor het mooi en de bloemen, deels voor fruit en groenten ingericht was. Mevrouw zat voor het raam. We stelden ons voor en werden door mevrouw en haar dochter vriendelijk ontvangen. De kapitein was niet thuis, maar werd door zijn dochter van onze aankomst verwittigd. Weldra was hij ter plaatse een heette ons hartelijk welkom. Het speet hem dat hij niet op ons gerekend had met 't diner, maar als we zelf onze bedden wilden opslaan konden we gerust bij hem logeeren, daar luitenant Wolters, de leider der Kampensche P.V.ers, met de jongens uit was en niet voor ons zorgen kon. Kin-Chao zeide beleefd dat, daar we zoo opeens verschenen waren, we niet gerekend hadden om het mevrouw lastig te maken, maar het aanbod om in de logeerkamer te slapen namen we met graagte aan; we spraken af om halfzeven terug te komen, om er den avond te passeeren. We aten in een melksalon, fourageerden voor den volgenden morgen, om op de boot ons ontbijt te hebben, gingen de luitjes op het klabakkarium nog eens goedendag zeggen, nadat ze onze passen hadden bestempeld, bedankten en togen toen de stad in, om al het mooie van Kampen af te zien. Om zes uur stuurde Kin-Chao ons weg met de mededeeling dat hij ons om halfzeven wel bij den kapitein zou vinden. We gingen weg, verwonderd wat hij nu weer zou gaan doen. Om halfzeven kwamen we weer bij het huis van den gastvrijen, welwillenden vriendelijken, innemenden en-weet-ik wat-nog-meer.... kapitein en vonden daar Kin-Chao.

We genoten van het mooie gezicht op Kampen en de IJsel, Ben Waffa maakten schetsjes en verder babbelden we.

Mevrouw had thee gezet en bood ons een kopje van dat heerlijke vocht aan, wat we niet afsloegen. Toen ging Kin-Chao naar de dochter toe en bood haar wat aan, wat allerlei lekkernijen bleken te zijn, bonbons, koekjes enz. Die had hij dus moeten halen. Ze smaakten best. Mijnheer maakte ons attent op het licht van Schokland, waarna de lamp werd opgestoken. De kapitein, zijn dochter, Kin-Chao en Koppie-Krauw bewerkten de piano, de dochter gaf eenige liederen ten beste, jammer dat er geen viool was voor Ben-Waffa, we kregen kieken te zien, mijnheer vertelde uit zijn loopbaan, mevrouw liet ons ouderwetsche dingen zien en zoo was het 10 uur voor we het wisten. Het was een leuke avond. We namen afscheid van de familie, bedankten voor alles en verdwenen met een wekker gewapend. Heerlijk slaap je in zoo'n echt bed, wanneer je in een hooiberg, een politie-bureau en weet ik waar geslapen heb. Fijn, nu maf ze hoor. Tabeh.

(*Wordt voortgezet*)

Vereenigingsleven

Vogels van diverse pluimage van het kamp te Vught

Nog dikwijls denk ik aan het kamp van Vught en het is daarom, dat ik hierbij de andere deelnemers oproep er ook nog eens aan te denken, dezen keer door een beschouwing te geven van de deelnemers.

De kok.

Als zonen van een materialistische maatschappij dienen we onze stoffelijke genoegens op den voorgrond te plaatsen en te beginnen met den voeder van het kamp, den man, die ons 14 dagen in het leven wist te houden, die ons 14 dagen heeft doen smullen; ons heeft opgevoed door zijn eten, maar ook door zijn vermaningen, wanneer wij het verkeerde pad insloegen en tegen zijn touwen aanliepen; die terecht gromde wanneer er zand in z'n Nassi Goreng werd gegooid en dan de hulp van een vaandrig (welke?) inriep, die den betrokken jongeling vaderlijk over het gepleegde misdrijf onderhield. O, kok, wat zou zonder jou het kamp geworden zijn. Een uitgehongerde massa met holle wangen rondloopend in veel te wijde kleeren.

2. De joejoe Patrouille.

Er waren eens zeven P.V., die
[hielpen elkaar uit den nood,
Ze sprongen zoo moedig de waereld
[in, maar de waereld die trapte
[ze d...d.

3. Rookvleesch, tent 1.

O, dichter, zanger. O musicaalgenie. Toen ik je stem voor het eerst hoorde, toen je daar stondt, je statige gestalte rossig verlicht door het vuur, toen je gezang, dat der vogelen deed verstommen, toen, toen eerst begreep wat gezang vermag. Het kan der menschen ziel tot in het oneindige ontroeren het sleurt hem mede door vreugde en verdriet.

's Avonds in de tent heb ik nog lang aan je gedacht. Ik zag je in mijn verbeelding in je concertzaal een „Rookvleeschcantate," dirigeeren.

O Rookvleesch, die avond was door jou een van de schoonste van mijn leven.

Tomaat.

Als schrijver algemeen geroemd, als criticus gevreesd, als humorist door de meesten niet begrepen, als mensch soms te grappig.

Vaantje von Hindenburgh.
Deutschland, Deutschland über alles.
Gott strafe Engeland. Es ist nicht
[wahr:
En nu voor het rijm hoewel het
[mal is:
„Kok, wanneer is 't eten klaar"?

Stroopwafeltje.

(Reist incognito onder den naam Hekkie) is overigens te herkennen aan zijn groote voorliefde voor zuurtjes en andere zoetigheden.

Mocht hij dit, bij toeval, lezen, dan deel ik hem hierbij mede, dat in de Bataaf à 5 ct. overheerlijke wafelen te verkrijgen zijn.

Opoe.

In weerwil van de hedendaagschen stand der techniek nog steeds onverklaarbaar. Zeer goed te gebruiken voor dichters, die hun verzen wel voorgedragen maar door niemand verstaan willen hebben.

..X.

Waarschijnlijk de uitvinder der x-stralen of in elk geval familie er van, getuige zijn aanleg voor het temmen van wilde dieren, waarvan hij ons in Vught ook weder eenige schitterende staaltje aanschouwen liet. Zooals K. poes een heel goed geslaagde imitatie van klein Duimpje op zijn Zondagsch.

Jantje.

Je ontembare lust tot jassen kan weer bevredigd worden.

Onze speciale correspondent uit Gerrit Ido Ambacht seint ons n.l. dat morgen het stoomschip „de Vroolijke Groenboer" te Rotterdam zal arriveeren met een stevige lading aardappelen, welke binnen 24 uur gejast moeten zijn. Rep je dus, als je nog van de partij wilt zijn!

Jongeheer.

Heden ontving ik aanbod van een partij haarwateren, zeer geschikt voor het kweeken van kangeroes en andere vischsoorten. Indien je kangeroetjes nog leven, zou ik gaarne voor morgenochtend bericht van je willen hebben.

Vervolg en slot gevraagd. Hoog honorarium.

J. UNDA

Recenseeren

Eenmaal in m'n leven heb ik een recensie gemaakt.

Het was in den tijd, toen men *De Telegraaf* nog kon lezen, zonder voor een „lammeling" te worden uitgescholden.

Het was in den tijd,.....maar laat ik het maar nader uitdrukken, het was de 28ste April 1915 's avonds 9 uur 15 minuten.

Op dien tijd bevond ik mij onder het weinige publiek dat zich in een zaal verzameld had.

Om 9 uur 15 minuten ontwaarde ik voor mij....Barbarossa.

„Hà, gelukkig", dacht ik. „Morgen kan ik de resencie in *De Telegraaf* lezen. Maar.. maar, weet je, wat dat is een prachtige gelegenheid om mijn krachten eens te beproeven.

„Ik maak vanavond ook een recensie en vergelijk die morgen met de zijne".

Hij maakte geen aanteekeningen. Ik wilde niet voor hem onderdoen en maakte ze dus ook niet.

Het scherm viel. „De voorstelling was geëindigd". Ik ging naar huis en daar aangekomen, belde ik.... belde nog eens. Eindelijk werd me open gedaan.

Natuurlijk werd mij, nog bijna voordat m'n groet beantwoord was, gevraagd : „hoe ik het gevonden had, hoe die en die gespeeld had, hoe.." afin alles wat gevraagd kan worden werd gevraagd.

Even later ging ik naar boven, maar ging echter inplaats van mijn slaapkamer mijn werkkamer binnen. Eerst maar eens licht maken. Nu papier zoeken, de vulpen opdraaien en ik begon."

„Gisterenavond werd gege". Verder kwam m'n vulpen niet.

„Natuurlijk weer leeg, nu moet ik weer naar beneden.

Zachtjes dan maar.

Ik draaide de kruk om en ging op m'n teenen loopend de trap af, doch was nog geen twee treden ver, toen er een deur open ging, een licht op me gericht werd en me gevraagd werd, of ik nu nog niet op bed was.

„Ja, ik ben zóó klaar, ik moet even m'n broek in de strekker hangen."

Het licht verdween en daarmede de vrager; ik kon dus m'n weg vervolgen.

De vulpen werd gevuld, ik begaf me weer naar boven en begon op nieuw.

„Hazepeper, ziedaar de naam van een prachtstuk, ziedaar de naam van een stuk, zooals zelden meer gegeven wordt. Ja anders kon ik het ook niet zeggen, want ik had het schitterend gevonden.

„Waarlijk dit stuk heeft me weer doen zien, dat er nog wel stukken bestaan, waar men van geniet, welke men met genoegen leest en ziet. Er zat werkelijk een diepe zin in.

„Ja wat zat er nog meer in.

„P.s. Er zat nog humor in".

Mijn blaadje was vol. Ik vloeide af en ging naar mijn slaapkamer.

's Nachts overdacht ik nog eens de recensie.

's Morgens werd ik vroeg wakker en ging vlug naar beneden.

Daar lag de Telegraaf al.

Vlug nam ik hem op en zocht naar de afdeeling kunst. Daar was de recensie. Ze bestond echter slechts uit deze drie woorden :

KUNST

HAZEPEPER
KATZENJAMMER
BARBAROSSA

Na dien tijd, heb ik 't nooit meer gevraagd, een recensie te schrijven.

J. UNDA

Waarde Toop

Ziehier eindelijk het beloofde verslag van „het gevecht met de inboorlingen van Rijnsaterswoude".

Het was de derde September. De zon ging vuurrood onder, de Braasemermeer lag stil en fantastisch voor ons. Hier en daar zagen we in de verte de lichtjes van de rondom het meer liggende dorpen.

Zwijgend zaten we op het voordek te staren naar het prachtige landschap. Doodstil was het, alleen het zachte gesnor van den primus deed zich hooren.

De plechtige stilte werd plotseling afgebroken door een troep opgeschoten jongens, die waarschijnlijk hun gewone avondwandeling deden.

„Moet je dat daar es zien", riep een stem.

„Wat benne dat veur gekken", klonk het als uit één mond.

„Wat mutte die dèr".

Het gezelschap naderde onze boot.

Gelukkig lagen we aan den anderen kant, want plotseling zonder waarschuwing nam één een steen van den grond en slingerde deze in onze richting.

Verschrikt keken we op.

Een algemeen gelach volgde, daar deze steen vlak naast de boot gevallen was.

„Ha, ha, bijna raak, mut je die lui es sien, die ééne vent met die bril op, ha, ha". Een tweede steen, een derde — een vierde steen volgde; we werden letterlijk gebombardeerd en wisten niets anders te doen dan onze primus af te draaien en ons achter de zwaarden terug te trekken. Hier werd krijgsraad gehouden.

We hadden één zesloopsrevolver, één oudbakken brood en een wiskunde boek als wapens.

Tip beschikte over de revolver en wist het gebruik en inrichting ervan, en bovendien was hij één week vrijwilliger geweest. Hij werd daarom als opperbevelhebber gekozen. (Toep) „spiekte" wel eens op school en werd daarom geschikt geacht als gezant, terwijl Top een vulpen had, en daarom minister van oorlog werd.

We stelden ons, ieder naar zijn waardigheid, op.

De kogelregen werd heviger.

Plotseling klonk een schot. De gezant legde onmiddellijk een verklaring af, dat zijn regeering er geen kennis van droeg, doch sprak weer niet de waarheid.

De opperbevelhebber had n.l. de revolver opgesteld en orders gegeven tot varen. De bende stoof uiteen en verdween om den hoek.

We waanden ons gered. De gezant publiceerde reeds een nota, dat de vijand met achterlating van 2000 kanonnen en 8000 dooden was teruggetrokken, toen met een verschrikkelijk gehuil de bende weer aanstormde en onze boot opnieuw werd gebombardeerd.

Pang, daar klonk een schot. Zou de opperbevelhebber weer...; maar neen, de bende had geschoten. Onze revolver werd weer opgesteld en de voorbereidingen werden weer gegeven voor varen, toen de bende opeens op een onbegrijpelijke wijze verdween.

Alleen de gezant wist een oplos-

sing, het was negen uur, bedtijd voor de Rijnsaterswoudenaars.

De ministers van oorlog legde z'n portefeuille neer en ging de primus opnieuw aanmaken; de gezant voelde zich wegens gezondheidsredenen genoodzaakt ontslag te nemen en ontving voor de bewezen diensten de orde van de „Gouden Paardebloem". De opperbevelhebber werd op pensioen gesteld.

Nog even bleven we op. Het was ondertusschen volslagen donker geworden. De koude van den nacht deed zich voelen.

„Laat ons naar bed gaan", zei Toep. Dit voorsteld werd aangenomee, zoodat we tien minuten later al onder de tent lagen, droomende van oorlog en vree.

Zooals je ziet Toop, de Hollanders zijn nog precies de zelfde gebleven, noch de Tucht Unie en noch helaas de Padvinderij hebben tot nog toe kunnen beletten dat vreemdelingen op een onbeleefde manier behandeld worden.

Je ziet er ligt een groot arbeidsveld voor ons open, want het is toch het doel van de Padvinderij om de Nederlandsche jeugd volmaakt te maken, en dit is wel één van de meest voorkomende gevallen van bandeloosheid.

Den volgenden keer eens wat meer, daar het al halftwaalf is. Doe vooral de groeten aan je familie

je toegenegen

Top

J. A. Bölger

Aardigheden

Beleefde wraak

Kapitein (maakt het reisjournaal op). Eerste stuurman vandaag dronken geweest.

Eerste stuurman (den volgenden dag). Kapitein vandaag niet dronken geweest.

Moderne kinderen

Vader. Jan, je bent al zoo sterk, breng eens mijn reistasch boven.

Jan. Vader is nog veel sterker, je kunt het zelf veel beter doen.

Schoolbriefje

Meester, bij dezes laatik u weete, dat mijn Tienus tot Woensdag ziek is geworden.

De tweede Patr. vijfde troep op stap

II

Toen we zoo wat genoeg hadden gegeten,
Liet Arie, onze assistent, ons weten
Dat hij een beetje wou gaan speren,
En wel een van ons als mikpunt zou begeeren;
Maar natuurlijk hadden we geen van allen veel lust,
Hierdoor werd zijn vuur om te speren wel wat geblu3cht.
Toen zijn we beneden in de vallei gaan staan,
En daarna elkaar aan 't gooien gegaan.
Na een poosje besloten we, 'm weer te smeren,
Of, netter gezegd, maar weer op te marcheeren.
We waren van plan de duinen in te gaan
En daar een soort kampement op te slaan.
Tegen een uur of 12 zouden we dan gaan koken,
Ten minste, zoo hadden we alles afgesproken.
Na een poosje zoeken werd er een geschikte plaats gevonden,
Waar we best een uur of 8 verblijven konden.
Arie en Piet besloten een tent op te slaan,
Wat ze met behulp van stokken, een lasso en 2 capes hebben gedaan.
„De anderen moeten hout gaan halen",
't Waren Piet en Arie, die ons dat bevalen.
Natuurlijk zijn we dadelijk op stap gegaan
En haalden een karrevracht hout uit een naburig bosch vandaan.
Bij Frans was een neefje uit Den Haag te logeeren gekomen,
En dien neef hebben we mee op de oefening genomen.
Bij het koken is er gebrek aan water ontstaan,
Toen is die neef naar den watertoren gegaan.
Een pomp stond in de nabijheid daarvan,
Daar vulde hij alle veldflesschen en ook mijn pan.
Maar de tocht was van tamelijk langen duur,
Voordat hij terugkwam, dat duurde wel een uur.
Een paar, die water hadden, waren reeds begonnen,
Terwijl wij, die overbleven, een soort van spel verzonnen.
Ten laatste kwam het neefje aangestapt,
En hij had zijn werk goed opgeknapt.
Nu konden we allemaal gaan aan den slag,
Piet was al klaar, zooals ik zag.
Ik riep: „Ben jij al klaar, wel heb ik van mijn leven!
Dan kon je mij jouw vuurtje wel eens geven".
Piet antwoordde met vollen mond,
Dat het te mijnen dienste stond.
Dadelijk zette ik mijn pannetje op het vuur
En ging toen een kijkje nemen bij mijn buur.
Die was pas klaar gekomen met aardappelen schillen,
Of beter gezegd met aardappelen villen.
Bij hem kon ik me niet vermaken,
Dus ging ik kijken naar Arie zijn zaken.
Die jongeling kookte rijst met krenten,
Dat kostte hem de somma van 7 centen.
Zijn broer Nico was hetzelfde gerecht aan 't koken.
„Wel", zei Arie, „we kunnen best één vuurtje stoken.
Weet je wat, ik doe mijn hout bij het jouwe,
Dan moet jij het vuurtje onderhouwen".
Ze deden, zooals Arie had voorgesteld,
En toen ben ik naar Frans toegesneld.
Die was van plan bruine boonen te bereiden,
„Dat ik ze niet heb, daarom ben ik blijde.
Want zooals Piet zei, gauw zijn ze niet gaar,
Pas in ongeveer twee uur zijn ze klaar".
Na dit tot Frans te hebben gezegd,
Heb ik wat hout op mijn vuur gelegd.
Twee waren er, die niet gingen koken,
Die hadden hun rugzak maar weer aangesproken.

Mijn aardappels in schil moesten nog een poos stoomen,
Toen heb ik maar zoo lang een speer in bezit genomen.
Een poos vermaakte ik me nog met die speer,
Toen ben ik gegaan naar mijn eten weer.
Dat was in dien tijd heelemaal klaar gekomen,
Dus heb ik het gauw van het vuur afgenomen.

(*Wordt voortgezet*)

Rotterdam A. D. ASCHERMANN

Kleeding-Comm. N. P. V.

De Kleedingcommissie, welke den 14en Juni l. l. door Z. K. H. den Prins der Nederlanden werd geïnstalleerd, bestaande uit :

Mevrouw A. Kuiper—Kolkman, Utrecht ; Mevrouw A. W. L. Moens—Tjarda van Starkenborgh, Amsterdam ; Mevrouw A. Vissering—Sandberg, Amsterdam ; de Heeren : Ed. Gerzon, Amsterdam ; H. Oortman Gerlings, Utrecht ; A. J. Ort Jr., Rotterdam ; A. Menalda van Schouwenburg (voorzitter), Deventer ; A. J. Herbschleb (secr.-admin.), Amsterdam, bericht dat het magazijn van kleeding- en uitrustingstukken, insignes en alle drukwerken is geopend onder den naam van „Centraal Magazijn van de Vereeniging De Nederlandsche Padvinders", en gevestigd in het hoofdkwartier, 2e Const. Huygensstraat 83 te Amsterdam.

Een circulaire, welke thans ter perse is, zal zoo spoedig mogelijk aan de verschillende afdeelingen ter verspreiding worden gezonden. In deze circulaire is opgenomen een lijst van de uniformen en onderscheidingsteekenen voor iedereen rang en functie van de leden, opgemaakt aan de hand van het door het Hoofdbestuur vastgesteld Technisch Reglement.

Voorts vindt men in de circulaire maat-tabellen voor P.V.-kleeding en -leidersuniformen.

De prijscourant toont, den korten voorbereidingstijd in aanmerking nemende, een verscheidenheid van alle artikelen op P.V. gebied. Enkele artikelen zijn echter nog niet in het magazijn ontvangen. De prijzen zijn natuurlijk *vrijblijvend*. Nieuw bijgekomen artikelen, zoomede de prijsveranderingen, zullen in de P.V. bladen worden gepubliceerd.

De bijzondere aandacht wordt gevestigd op de in de circulaire geplaatste „Verkoopsregeling", welke bepaalt dat bestellingen *uitsluitend* worden uitgevoerd door tusschenkomst van een door het Afdeelingsbestuur aan te wijzen persoon (bestuurslid of troepleider). Deze belast zich met het opnemen, inzenden, ontvangen, distribueeren en afrekenen van alle bestellingen uit zijn afdeeling. Deze werkwijze is noodzakelijk gebleken ter besparing van administratie- en verzendingskosten, en om te voorkomen dat de goederen uit het magazijn in handen zouden komen van wanbetalers of van personen, die tot het dragen daarvan niet gerechtigd zijn.

De plaatselijke besturen worden beleefd uitgenoodigd tot het aanwijzen van een „correspondent" als boven bedoeld. De levering der verschillende kleedingstukken, insignes, enz. kan terstond aanvangen, zoodra opgave van naam en adres is ontvangen.

Namens de Kleedingcommissie :
H. MENALDA VAN SCHOUWENBURG, *Voorzitter*
A. J. HERBSCHLIEB, *Secr.-Admin.*

Centraal Magazijn

Het centraal magazijn biedt bij haar opening ten verkoop aan prentbriefkaarten van de Revue De Bildt.

1. Rondgang van Z.K.H. den Prins der Nederlanden langs de Troepen.
2. Salueerende vlaggen.

De prijs hiervan bedraagt per stuk ƒ 0.03, per dozijn ƒ 0.30.

A. J. H.

Vereen.berichten N. P. V.

HAARLEM

Padvinders, die gaan kampeeren in het kamp te Almelo, worden verzocht vóór 16 Juli het verschuldigde bedrag te betalen aan den heer Van Deursen.

De deelnemers vertrekken Maandag 31 Juli 's namiddags te 2 u. 54 min. en komen terug Maandag 7 Augustus 's nam. te 5 u. 3 m.

Examens

Het examen voor padvinders 1e klas en voor padvinder 2e klas zal worden afgenomen op Maandag 17 Juli a.s. 's avonds te 7 uur en volgende dagen.

Papier en potlood medenemen.

Tenue padvinderspak met lasso.

Padvinders, die aan dit examen willen deelnemen, moeten zich vóór 16 Juli a.s. opgeven bij hun Leider.

Vanaf Maandag 10 Juli af t/m Zaterdag 15 Juli a.s. iedereen avond van 7 tot 9 uur in het clubgebouw opleiding voor padvinder 1e klas en voor padvinder 2e klas bij den heer Van Deursen.

Papier, potlood en lasso medenemen.

Padvinders, die hieraan willen deelnemen, moeten zich voor 10 Juli opgeven.

Geslaagd voor padvinder 3e klas :

Van Troep I : H. Bannink, F. Smit, Th. Donraadt, C. Kroonsberg, C. Bol, Chr. v. d. Kwast.

Van Troep II : N. van Noorduijn, H. v. d. Steur, G. Flohil, K. Poort van Ingen, M. Klinkhamer, J. Giltay Veth, G. v. d. Klashorst, Alfred Hermann, Albert Hermann, S. Posthuma, C. Bosman, G. van Tienhoven, J. van Nes van Meerkerk.

Van Troep III : L. Schepers, J. Obdam, P. M. Booy, J. Saarloos, K. Labohm, Th. Hoyer, B. van Lier.

Vaandeldrager

Op de bestuursvergadering van 3 Juli is benoemd tot vaandeldrager de 2de vaandrig W. A. de Jamaer.

Installatie

Het afleggen der belofte heeft plaats op Zaterdag 15 Juli om 3 uur bij den Watertoren te Overveen.

Lijst v. Oefeningen N.P.V.

Kampen in Vught

Voor jongeren van 24 Juli—7 Augustus.
Voor ouderen van 7 Aug.—21 Augustus.
Kosten ƒ 16.—, reis inbegrepen.
Opgaven tot deelname uitsluitend in 't clubhuis, iederen Maandag van 4—5½ uur (tot 17 Juli).

DEN HAAG

Jonge Verkenners

Troep I en II

Verzamelen Zondag 9 Juli 1.30 n.m. clubhuis. Bericht zenden bij verhindering.

3e en 4e troep. Zondag 9 Juli. Aantreden om 10 uur 's voormiddags clubhuis. Bij verhindering bericht zenden. Wandeling naar Wassenaarsche Slag. Hier koken en zwemmen en dan weer naar huis terug.

F. GOSEWISCH

HAARLEM

1e troep. Zaterdag 8 Juli. Om 2 uur aantreden 2e vendel aan het clubgebouw. Hoog en verspringen, lasso gooien en handbal.

Om 7½ uur 1e vendeloefening.

Zondag 9 Juli. Bij goed weder 2e vendel tocht naar Zandvoort. Om 9 uur aantreden clubgebouw. Brood en drinken medebrengen.

Dinsdag 11 Juli. Om 7½ uur aantreden 1e vendel.

Woensdag 12 Juli. Van 7—8 uur opleiding 2e klas en van 8—9 uur 1e klas.

De troepleider NUMANS,
Hopman

Troep II en III. Zaterdag 8 Juli. Avondoefening, dus geen middagoefening. Aantreden voor het clubgebouw om halfacht. Terug 10 uur. Lasso medenemen.

ZEIST

Zaterdag 8 Juli. Aantreden om twee uur voor oefening.

's Avonds waarschijnlijk voorbereiding voor de wedstrijden.

G. B. v. B.